

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 35PP/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014790
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Krivošík
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2122014790.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom v trestnej veci vedenej proti odsúdenému: Viktor J., nar. XX.XX.XXXX v U. nad H., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v Trnave dňa 18.11.2022 podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 66 ods. 2 Trestného zákona, § 66 ods. 3 Trestného zákona súd návrh odsúdeného: Viktor J., nar. XX.XX.XXXX v U. nad H., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 05.04.2017, sp. zn. 46T/123/2016, právoplatný dňa 14.06.2017, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 13.08.2021, sp. zn. 46T/123/2016, zamieta.

odôvodnenie:

1. Dňa 29.09.2022 bol na Okresný súd Trnava doručený návrh u odsúdeného na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.
2. Okresný súd Trnava následne požiadal ústav na výkon trestu odňatia slobody o hodnotenie odsúdeného.
3. Odsúdený vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 05.04.2017, sp. zn. 46T/123/2016, právoplatný dňa 14.06.2017, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 13.08.2021, sp. zn. 46T/123/2016, podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona ako spolupáchateľovi v skupinovej veci, pričom jeho predpokladaný koniec má mať dňa 22.12.2023. Lehota podľa § 66 ods. 1 písmeno a) Trestného zákona uplynula dňa 22.09.2022.
4. Na verejnom zasadnutí boli oboznámené listinné dôkazy, a to uznesenie Okresného súdu Levice, sp. zn. 2Nt/9/2022 z č.l. 2, hodnotenie ÚVTOS z č.l. 9, skrátený výpis klienta z č.l. 10, trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/123/2016 z č.l. 11-12, rozsudok Okresného súdu Levice, sp. zn. 2T/32/2019 z č.l. 13, uznesenie Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/123/2016 z č.l. 16, lustrácia RT z č.l. 14 a lustrácia ZVJS z č.l. 15.
5. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 12.10.2022 vyplýva, že odsúdený Viktor J., nar. XX.XX.XXXX v U. nad H., bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou (ďalej len „ústav“) na ďalší výkon trestu. Po týždennom pobyte na nástupnom oddiele bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“, kde sa nachádza doposiaľ. Správanie a vystupovanie menovaného počas výkonu trestu v predchádzajúcom ústave nie je možné objektívne hodnotiť z dôvodu krátkeho pobytu. Možno však konštatovať, že sa nevyškrtli

žiadne negatívne poznatky. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas pobytu v tunajšom ústave je na požadovanej úrovni, bezproblémové. Interné normy dodržiava, príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektuje. Odsúdený bol počas celého trvania výkonu trestu trikrát disciplinárne odmenený, naposledy dňa 18.07.2022 mimoriadnym povolením návštevy za vzorné plnenie si pracovných povinností. Disciplinárne potrestaný nebol. Počas výkonu trestu odňatia slobody neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz, ani iné formy vzdelávania.

6. Odsúdený nebol zaradený do skupinových foriem práce, je mu venovaný individuálny prístup zameraný na zodpovednejší prístup k životu, k zvyšovaniu právneho a morálneho vedomia a k dodržiavaniu právnych noriem. Tiež je vedený k protialkoholickému osvete a trvalej abstinencii. V zmysle vyššie uvedeného možno konštatovať, že odsúdený plní stanovené ciele programu zaobchádzania. Resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. V súčasnosti nie je voči menovanému evidované žiadne trestné konanie. Na základe uvedených skutočností konštatoval, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a odporučil jeho podmienené prepustenie.

7. Z odpisu registra trestov a pripojených rozhodnutí súdov vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť.

8. Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí uviedol, že v hodnotení odsúdeného neprišlo k žiadnym zmenám a záver hodnotenia zostáva nezmenený. Odsúdený bol 1x disciplinárne odmenený po zaslaní hodnotenia za dlhodobé vzorné plnenie pracovných povinností. Bola mu umožnená návšteva.

9. Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu uviedol a mal za to, že z vykonaného dokazovanie nie sú u odsúdeného splnené podmienky na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Za nesplnenú považoval druhú materiálnu podmienku, a to možnosť očakávania vedenia riadneho života v prípade podmieneného prepustenia. Poukázal na odpis z Registra trestov SR, z ktorého vyplýva, že odsúdenému boli v minulosti opakovane ponúkané zo strany spoločnosti šance, ktoré nevyužil a to či už v podobe podmieneného prepustenia ako aj v podobe podmieneného odsúdenia. Vzhľadom na uvedené mal za to, že u odsúdeného nie je možné očakávať vedenie riadneho života, a preto navrhol, aby súd žiadosti odsúdeného nevyhovel a túto zamietol.

10. Odsúdený sa na verejnom zasadnutí uviedol, že sa dopustil chýb a mrzí ho to. Celý život pracoval, za čo bol aj viackrát odmenený. Dal sa následne na podnikanie a vyhrážali sa mu výpalníci. Políciu to nezaujímalo. Potom prišlo obdobie, kedy mal úraz a nemal zaplatené zdravotné a sociálne odvody. Bola mu nezákonne premenená podmienka. Mrzí ho to, nemal to ako vyplatiť. Má rodinu a veľmi mu na nej záleží. Ľutuje to a nechce byť odlúčený od rodiny, má 60 rokov a žena je odkázaná na cudziu pomoc.

11. Podľa § 415 ods. 1 Tr. por., o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienené prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

12. Podľa § 415 ods. 2 Tr. por., o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osoby odsúdenéj za zločin po výkone jeho polovice súd rozhoduje len na návrh riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva.

13. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a
a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

14. Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák., pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

14. Z dikcie citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody za súčasného splnenia 3 podmienok:

- vykonanie zákonom stanovenej doby uloženého trestu,
- odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukazuje polepšenie,
- od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

15. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Podmiennečné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmiennečnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmiennečnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Pritom platí, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by odsúdený po podmiennečnom prepustení viedol riadny život. Súd tiež uvádza, že z povahy inštitútu podmiennečného prepustenia vyplýva, že jeho uplatnenie nemá byť automatické a nemá sa stať pravidlom, ale má sa uplatniť iba výnimočne, kedy jeho uplatnenie budú odôvodňovať okolnosti konkrétneho prípadu.

16. Ani uplatnenie fikcie neodsúdenia, čo znamená, že sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený, nebráni tomu, aby ju súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu trestnej činnosti, vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi, a teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin a bol zaň právoplatne odsúdený, keďže aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe odsúdeného a jeho sklonoch páchať trestnú činnosť a oprávňuje súd skúmať existenciu očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po jeho prípadnom podmiennečnom prepustení z výkonu trestu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

17. Rozhodnutie o podmiennečnom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom stanovenú dobu správval vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

18. Súd v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, a dospel k nasledovným záverom.

19. Prvá zákonná (formálna) podmienka splnená je. Odsúdený vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona ku dňu 22.09.2022. Ku dňu rozhodovania súdu o žiadosti odsúdeného je táto podmienka splnená.

20. Druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka a to tá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu preukázal polepšenie, podľa názoru súdu splnená je.

21. Súd pritom zdôrazňuje, že nie každý aspekt chovania či splnená alebo nespĺnená povinnosť odsúdeného znamená jeho polepšenie a môže byť relevantná pri posudzovaní splnenia tejto podmienky. Polepšeniu môže príkladmo nasvedčovať, ak sa odsúdený zúčastňuje programov určených na predchádzanie trestnej činnosti, rozpozná a reflektuje okolnosti, ktoré v minulosti prispeli k tomu, že páchal trestnú činnosť, pracuje, napriek tomu, že pred nástupom trestu bol dlhodobo nezamestnaný, zlepšuje svoje znalosti a schopnosti s cieľom uplatniť sa v spoločnosti, získava náhľad na svoju trestnú minulosť a úprimne ľutuje svoje konanie. Vo všeobecnosti ale nie je vhodné vychádzať iba z počtu získaných disciplinárnych odmiern a uložených disciplinárnych trestov, pretože taký počet bez uvedenia, za čo boli uložené, nemá výpovednú hodnotu z hľadiska polepšenia a nápravy a navyše nie je možné opomenúť ani meniacu sa prax jednotlivých väzňov pri udeľovaní disciplinárnych odmiern a trestov. Primárne je preto potrebné hodnotiť, za čo boli odsúdenému uložené disciplinárne odmiern a tresty a nie koľko mu ich bolo uložených. Pri posudzovaní splnenia podmienky polepšenia je ďalej potrebné reflektovať celý priebeh výkonu trestu a vývoj odsúdeného v tomto priebehu. Nie je preto možné mechanicky hodnotiť celý výkon trestu bez zohľadnenia behu času a zváženia vývoja odsúdeného, najmä ak vykonáva trest v dlhšej výmere. Je potrebné zdôrazniť, že zákon požaduje preukázanie polepšenia v čase rozhodovania o podmiennečnom prepustení.

22. Na základe záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody, že vo vzťahu k odsúdenému neboli konštatované žiadne negatívne skutočnosti a poznatky o jeho osobe, ktoré by mali za následok nespĺnenie tejto materiálnej podmienky. Odsúdený počas výkonu trestu bol opakovane (3x) disciplinárne odmenený a nebol disciplinárne potrestaný. Počas výkonu trestu je pracovne zaradený. Jeho správanie a vystupovanie vrátane pracovnej morálky počas jeho pobytu v ústave je na požadovanej úrovni a v rámci programu zaobchádzania plní stanovené ciele.

23. Tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, podľa názoru súdu ale splnená nie je.

24. Súd pri skúmaní splnenia tejto podmienky objasňuje, skúma, komplexnejšie posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostrediu, v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu, charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

25. Na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ako sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti. V zmysle odborných názorov „zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.“ (ŠÁMAL, P. a kol. Trestní zákoník I. § 1 až 139. Komentář. 1. vyd. N.: C. H. D., XXXX, s. 952).

26. Obdobne aj v bohatej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (viď napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Urtost 3/2015, sp. zn. 3 Urtost 1/2015, sp. zn. 6 Urtost 1/2015) sa za okolnosť, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam považuje predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti.

27. Súd ďalej poukazuje aj na názor Najvyššieho súdu SR, ktorý uviedol, že „sa nestotožnil s názorom odsúdeného, že na jeho predchádzajúcu trestnú činnosť nemožno pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadať. Naopak, keďže posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Pokiaľ ide konkrétne o odsúdeného najvyšší súd zdôrazňuje, že tento dostal zo strany spoločnosti opakovane možnosť preukázať (či už uloženým peňažným trestom, podmiennečným

odkladom trestu odňatia slobody, podmieneným prepustením z výkonu trestu), že „miernejší trest“ na jeho nápravu postačuje. Žiaľ, nestalo sa a k páchaniu trestnej činnosti sa odsúdený vrátil aj napriek ďalším uloženým nepodmienečným trestom, ktoré vykonal v celom rozsahu“ (rozhodnutie NS SR publikované v Zbierke pod R 5/2017).

28. Súd uvádza, že vo vzťahu k dôvodnosti očakávania riadneho vedenia života po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je všeobecne relevantným pre posúdenie prognózy riadneho vedenia života faktor trestnej minulosti odsúdeného, hoci prognóza vedenia riadneho života sa vzťahuje k budúcnosti, preto na jej nedostatok nie je možné usudzovať výlučne na základe minulého chovania odsúdeného.

29. Trestná minulosť odsúdeného všeobecne predstavuje tiež dôležité hľadisko pri posudzovaní splnenia podmienok na podmienené prepustenie, avšak hodnotenie prognózy vedenia riadneho života v budúcnosti zásadne nemôže byť založené len na nej. Výkon uloženého trestu má na odsúdeného vplývať tak, aby došlo k jeho polepšeniu bez ohľadu na to, či bude alebo nebude podmienené prepustený. Podstatou úvah súdu pri rozhodovaní o návrhu na podmienené prepustenie odsúdeného je v konečnom dôsledku ustálenie dôvodnosti predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení. Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu s jediným cieľom dospieť k záveru, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že odsúdený v prípade podmieneného prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

30. Odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava X., pre prečin podvodu formou spolupáchateľstva a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom, pričom výkon tohto trestu mu bol uložený uznesením Okresného súdu D. X., z dôvodu že v skúšobnej dobe bol uznaný za vinného z prečinu nezaplatenia dane a poisťného. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že odsúdený má 4 záznamy v registri trestov ohľadom rôznorodnej trestnej činnosti s rôznou závažnosťou. Prvý záznam sa týka najzávažnejšej spáchanej trestnej činnosti, ktorej sa odsúdený dopustil a to násilnej trestnej činnosti proti životu, zdraviu a osobnej slobode iného. Hoci bol odsúdený na niekoľkoročný trest odňatia slobody, z výkonu trestu bol podmienené prepustený. Napriek tomu, v relatívne krátkom čase po uplynutí skúšobnej doby sa opätovne dopustil úmyselnej trestnej činnosti (pytlactvo), za čom mu bol uložený len trest prepadnutia vecí, bez iného postihu. Súd zdôrazňuje, že aj v prípade trestu odňatia slobody, ktorý odsúdený v súčasnosti vykonáva, mu bol pôvodne za skutok z ktorého bol uznaný za vinného pôvodne uložený podmienený trest odňatia slobody a len z dôvodu toho, že v čase podmieneného odsúdenia počas skúšobnej doby spáchal daňový trestný čin. Z odpisu registra trestov tak vyplýva, že odsúdenému boli doteraz ukladané nielen nepodmienečné trest odňatia slobody, ale súd mu poskytol aj možnosť nápravy za podmienky vedenia riadneho života podmieneným odkladom výkonu trestu, resp. v minulosti už aj podmieneným prepustením, pričom pôvodne podmienené odložený výkon trestu odňatia slobody, vykonáva z dôvodu nariadenia výkonu tohto trestu pre opätovné páchanie trestnej činnosti. Možnosť, ktorá bola odsúdenému aj pôvodne touto formou potrestania na nápravu poskytnutá nevyužil a dopustil sa opätovne protiprávnej trestnej činnosti. Z uvedeného dôvodu súd má obavu, že aj v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený nebude viesť riadny život, keďže predchádzajúce potrestania resp. podmienené prepustenie nemali na odsúdeného pozitívny vplyv a ani možnosť mierneho potrestania odsúdený nevyužil a nezobral si z toho ponaučenie. Navyše z hodnotenia ústavu vyplýva menej priaznivá resocializačná prognóza. Súd je toho názoru, že odsúdený spôsobom svojho doterajšieho života neposkytuje garanciu a nezmierňuje obavu z páchania trestnej činnosti.

31. Napriek tomu, že odsúdený v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody preukazuje svojim správaním polepšenie, jeho zjavné protiprávne konanie počas pobytu na slobode v čase, kedy sa zjavne výchovný účel podmiennečného trestu odňatia slobody minul účinkom, neumožňujú súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu. Svedčí o tom skutočnosť, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadne ponaučenie, ktoré by ho motivovalo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal nielen páchania trestnej činnosti ale ani páchania inej protiprávnej činnosti a aby viedol riadny život. Na jeho nápravu a uvedenie si negatívnych dôsledkov jeho konania zjavne nemala vplyv ani bezprostredná hrozba výkonu trestu odňatia slobody pri podmiennečnom odsúdení. Osoba odsúdeného, nevytvára predpoklady na úvahu o tom, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Na základe správania odsúdeného na slobode má súd za to, že k právne aprobovanému správaniu je odsúdený motivovaný a vedený len v prostredí ústavu počas výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdeného v minulosti nedokázalo nič motivovať k tomu, aby dokázal žiť riadnym životom na slobode, dodržiavať všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušovať zákony. V prípade odsúdeného preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

32. Za takýchto okolností preto súd konštatuje, že riziko recidívy u odsúdeného nie je eliminované a nie je možné zodpovedne dospieť k záveru, že od odsúdeného možno očakávať, že po podmiennečnom prepustení povedie riadny život. Súd preto zastáva názor, že úplnú nápravu odsúdeného je možné dosiahnuť len úplným výkonom uloženého trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť sa podáva na Okresný súd Trnava a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia, a rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Právne neúčinná je sťažnosť podaná osobou, ktorá sa svojho práva podať sťažnosť výslovne vzdala.